

[Ømann.]

Vi vil ligeledes stemme imod venstres, konservatives og radikales forslag om opretholdelse af fradragsretten for kommuneskatter og kirkelige afgifter. Det siges ganske vist, at denne fradragsret kun skal være, til kildeskatten træder i kraft; men det er vanskeligt at se det praktiske i at få genoptrævlet alle de problemer om skattefradragsreglens bortfald, som vi netop nu kæmper med, i forbindelse med kildeskattens indførelse. Det er ligeledes vanskeligt at se, hvorfor disse problemer skulle blive mindre ved at vente på kildeskatten. Det er rigtigt, at afskaffelsen af fradraget for kommunale skatter skaber visse problemer for kommuner med lavt beskatningsgrundlag og en deraf følgende høj beskatning; men forestillingerne og hvad der er skrevet om omfanget af disse problemer, er vist stærkt overdrevent. Såvel indenrigsministeren som finansministeren har i udvalget redegjort for, hvorledes man gennem fordeling af omkring 50 mill. kr. agter at imødegå vanskelighederne for visse mindre velhavende kommuners vedkommende, indtil en mere dybtgående løsning af problemet om kommunernes byrdefordeling kan gennemføres.

Venstre og konservative har under nr. 4 og 5 foreslået hustrufradraget ændret, og det er naturligvis fristende at stille et sådant forslag, eftersom alle jo er enige om, at fradraget i mange år har været utilstrækkeligt. Der er imidlertid mange grunde til ikke at falde for denne fristelse. En forhøjelse nu vil vanskeliggøre en rimelig ordning, især af sambeskatningsspørgsmålet, i forbindelse med kildeskatten. Dette taler for at vente med at røre ved denne sag til foråret, så meget mere som disse ligningsregler jo kun skal gælde for et halvt skatteår. Dernæst virker ordningen uheldigt, fordi den er foreslået som et fradrag og man sagtens kunne finde på bedre anvendelsesmuligheder i denne situation af det betydelige provenu, som dette ændringsforslag vil skære bort.

Forslaget om at give et fradrag på 1.500 kr. til medhjælpende hustruer er dog nok noget overilet. Det bliver vist ikke let for skattemyndighederne at fastslå, hvornår en hustru har anvendt en overvejende del af sin arbejdstid i den fælles erhvervsvirksom-

hed. Vi kan således ikke stemme for ændringsforslagene under nr. 4 og 5.

Vi kan altså stemme for ligningslovsforslaget med de af finansministeren under nr. 2, 8 og 12 stillede ændringsforslag, men vi vil stemme imod de øvrige af venstre, konservative og de radikale stillede ændringsforslag.

Vi kan stemme for konsekvensændringerne i lovforslaget om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v., men vi vil stemme imod ændringsforslaget hertil om at gå videre og forhøje de i lovforslaget indeholdte beløbsgrænser.

Vi kan endvidere stemme for sømandsskatteforslaget med de af finansministeren stillede ændringsforslag; men jeg er opmærksom på, at devalueringen har medført særlige vanskeligheder for søfolk i udenrigsfart. Det er et spørgsmål, om dette problem kan finde sin løsning i forbindelse med engangsskatten og særskatten; ellers må vi tage det op, hvis det er formålstjenligt, i forbindelse med en ændring af sømandsskatteoven.

Hilmar Baunsgaard: Her ved anden behandling af ligningslovsforslaget og de medfølgende forslag til ændring af andre love er der vel grund til at understrege, at dette så skulle være andet trin i den skattereform, som regeringen har lagt op til at gennemføre i løbet af i alt 3 omgange.

Jeg vil gerne, inden jeg går over til en bedømmelse af enkelthederne, sige, at det, der for det radikale venstre på samme tid er det glædelige og det tragiske ved dette forløb, er, at vi her står og skal tage stilling til afskaffelsen af den igennem mange, mange år eksisterende skattefradragsregel. Det må vi som princip hilse meget, meget velkomment. Vi er helt overbevist om, at dette betyder indgangen til i hvert fald en tilstand med muligheder for at få et langt bedre og langt mere forenklet skattesystem, end vi hidtil har haft. Men når det samtidig må siges at være mindre behageligt at være vidne til det, der sker, hænger det sammen med, at regeringen og SF i deres for os andre nu og da lidt uforståelige trang til at demonstrere det politiske flertal, de ellers i andre situationer ikke altid er lige glade for, absolut har skullet gennemføre afskaffelsen af fradragsreglen på en måde, så man helt uundgåeligt kommer til at begå urimeligheder